

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 9.
Syyskuu.

TOIMITTAJAT:
JOHN SUNDBERG HUUGO NYBERG
Vastaava. Toim. sihteeri.

25:s vuosik. 1920.

— Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 4 mk. koko vuodelta. —

Naëma Helsingius 60-vuotias.

Syyskuun 3 p:nä täytti Kuopion kuurojenkoulun ent. opettajatar, neiti *Naëma Helsingius*, 60 vuotta. Jo v. 1913 erosi neiti H. varsinaisesta opettajatoimestaan Kuopiossa ja asettui asumaan Helsinkiin. Sielläkin hän vielä vähän opetti k.m. oppilaita Huopalahden k.m. koulussa. Vuosi siten muutti hän Turkuun asumaan. Mutta heikentyneet ruumiinvoimansa eivät salli hänen enää opettajana toimia. — Elämäntyönsä on neiti H. suorittanut Kuopion kuurojenkoulun opettajana. Kuopioon hän tuli v. 1889. Silloin oli kuurojenkoulu siellä vielä pieni. Mutta vuosien kuluessa se paisui suureksi kouluksi, jossa tehtiin tunnollista ja menestyksellistä työtä kuuromykkäin opetuksen alalla. Lahjakas, ahkera ja vaativa Naëmineiti oli koulun parhaimpia opettajia. Erityisesti on hän harrastanut heikkolahjaisten oppilaitten opettamista. Miten paljon työtä, rakkautta ja sitkeää harrastusta onkaan vuosien kuluessa siihen työhön käytetty!

Neiti H. on tehnyt kuuromykkien hyväksi harvinaisen paljon. Hän opetti heitä koulussa. Hän toimitti heille jatkokursseja. Hän matkusteli keisäisin ympäri maata tervehtimässä ent. oppilaitaan. Hän kirjoitti heille oppikirjoja. Hän on kirjoittanut usein K.m. lehteen ja joululehtiimme ja yhä vieläkin on hän *laajassa kirjeenvaihdossa monien entisten oppilaittensa kanssa*. Kun voimansa ovat heikot, eikä hän jaksakaan enää opettaa koulussa, niin koettaa hän *kirjeenvaihdon* avulla antaa neuvoja,

opetuksia ja kehoituksia ent. oppilailleen. Monta kirjaa on hän myös painattanut k.m.:lle. Sellainen on esim. „*Pikkulasten hoito*“-kirjansa. Ja parhailaankin hän vielä aikoo julkaista painosta uuden lukukirjan k.m.:lle. Paljon valistusta on Naëma Helsingius levittänyt Suom. k.m. keskuuteen. Hän rakastaa kuuromykkiä. Ja rakkaus ei väsy. Naëma Helsingius on niitä opettajia, jotka tahtoisivat oppilaassaan herättää oikean jumalanpelvon. Hän ymmärtää, että ainoastaan sillä perustuksella pysyen voi ihminen onnellisena elää.

Naëma Helsingius.

Kiitollisena kaikesta avustuksesta pyytää Kuuromykkäin Lehti lämpimästi onnitella 60-vuotiasta ja toivottaa hänelle parhaita siunausta.

*

60 vuotta täyttäessään sai neiti *Naëma Helsingius* vastaan ottaa pitkin päivää monessa muodossa onnentoivotuksia ja tervehdyksiä. Ensin aamulla kävi Turun N. N. K. Y:n kuoro laulamassa kauniita hengellisiä lauluja neiti Helsingiuksen kodissa. Tilaisuudessa esitti neiti *Hildur Roos* yhdistyksen onnittelut ja tunnustuksen nti Helsingiukselle hänen työstään yhdistyksen piirissä. Sekä omaisiltaan että tutuiltaan sai juhlitava päivän kuluessa kukkia, sähkösanomia ja kirjeitä onnitteluihin. Päivemmällä kävi Turun kuuromykkäinkoulun entisten ja nykyisten opettajain lähetystö, johon kuuluivat nti *F. Pahlman*, joht. *E. J. Pesonen* ja op. *J. K. Palomaa*, kunnia-tervehdyksellä. Lähetystön puolesta puhui joht. *Pesonen* nti Helsingiuksen työn merkityksestä kuuromykkäin asian hartaana edistäjänä ja kannattajana, ojentaen onnentoivotuksin nti Helsingiukselle upean

kirjalahjan „Vaiherikkailta vuosilta“. Tämän jälkeen ojensi nti Pahlman hänelle kauniin kukkaislaitteen. Turun kuuromykkäinyhdistyksen puolesta toivat onnitelut hra E. Savisaari ja rva S. Vieno, joista edellinen puhekielellä esitti kuuromykkäin kiittolisuuden ja kunnioituksen tunteet nti Helsingiusta kohtaan, antaen kukkineen juhliittavalle „Suomen karjalaisen heimon historian“.

Käuvempaakin sai nti Helsingius merkkipäivänään onniteluja. Kuopion *Langettavatautisten Hoitoyhdistys* oli lähettänyt hänelle sievän ja lämminhenkisen adressin. *Kuopion kuuromykkäinkoulun* opettajakunta muisti häntä suurella komealla ruusukimpulla ja laitoksen joht. K. Killinen esitti opettajain onnentoivotukset koulun vanhalle työntekijälle. Sitäpaitsi olivat lukuisat toisetkin kuopiolaiset onniteluilla muistaneet nti Helsingiusta. *Oulun kuuromykkäin naisopettajilta* sai nti Helsingius syntymäpäivälahjaksi »Uuden Testamentin Selitysteoksen“. *Ävikin koulukodin*, jossa nti Helsingius on viettänyt myös neljä kesälomaa, johtajatar rva M. Kahva, neidit A. Suojärvi ja K. Kivalo sekä johtajatar nti S. Salminen muistivat myöskin onniteluilla ystävällistä kesävierasta.

Onnitelusähkösanomia sai nti Helsingius *Suomen Kuuromykkäin liitolta ja Helsingin Kuuromykkäinyhdistykseltä* sekä *Mikkelin kuuromykkäinkoulun* opettajistolta.

Päivän merkityksen johdosta ilmestyi myöskin Suomen Aistiviälliskoulujen Lehti omistuskirjoituksen nti Helsingiuksen kunniaksi.

Pitkällisestä sairaudestaan huolimatta oli neiti Helsingius juhlapäivänään hyvissä voimissa ja pirteänä, vastaillen hänelle ominaisella nöyrällä vaatimattomuudella ja herttaisella mielellä päivän kuussa hänelle omistettuihin puheisiin.

Niihin onniteluihin, joita nti Naëma Helsingius sai 60-vuotismuistopäivänään, yhtyvät varmaan tuhannet kovaosaiset kansalaiset maamme eri kullilla.

Juoppoutta vastustamaan!

Juoppouspahe on ruvennut pelottavasti leviämään maassamme. Suomessa on voimassa *kieltolaki*, joka kieltää väkijuomien valmistamisen, myymisen ja maahantuonnin. Mutta ihmiset rikkovat kieltolakia vastaan. Ympäri maata keitetään salassa viinaa. Vilja, joka tarvittaisi kansan ruokimiseksi, poltetaan viinaksi. Köyhemmät viinankeittäjät varastavat talollisten riihistä ja aitoista viljaa, valmistavat siitä viinaa, myyvät sitä juomareille ja pistävät rahat taskuunsa. Maaseudulla on paljon viinanmyyjiä. Usein näkee taloissa ja maanteillä juopuneita miehiä, jopa nuoret pojatkin

horjuvat päihtyneinä. Ja monissa iltama- ja tanssi-paikoissa juodaan viinaa, riidellään, tapellaan ja murhataan toinen toisiaan. Kansan elämä on huonoa. Sivistys menee alaspäin. Usein nimismiehet, poliisit ja suojeluskuntalaiset koettavat etsiä viinatehtaita ja viinankeittäjiä ja myyjiä. Jos löytävät heidät, niin vangitsevat ja kieltolainrikkoojat tuomitaan käräjillä sakkoihin ja vankeuteen. Mutta on ikävää, että monet poliisit ovat veltoja; eivät etsi viinanmyyjiä, vaan ehkä itsekkin juovat sitä salaisuudessa ja suosivat lainrikkooja.

Väkijuomia kuljetetaan myös Suomeen salaa ulkomailta, varsinkin *Virosta*. Etelä-Suomessa on Viron viinaa paljon salakaupassa. Sekä suomalaiset että virolaiset *salakuljettajat* tuovat viinaa ja spriitä y. m. väkijuomia moottori- ja purjeveneillä *Virosta* Suomen rannoille. Sentähden on juoppous kovin suuri etelä-Suomessa, varsinkin kaupungeissa, kuten Helsingissä, Kotkassa, Lovisassa y. m. Juopuneita näkee joka päivä kaduilla, varsinkin iltasin ja yöllä. Herrat, työmiehet, sotilaat, vanhat ja nuoret esiintyvät juovuksissa. Viinaa saa ostaa salakauppiailta korkealla hinnalla. Sitä juodaan kodeissa, metsissä, kahviloissa, ravintoloissa y. m. Juopuneet miehet hoipertelevat kadulla häiriten ihmisiä, tahi ajelevat hurjasti ajureilla ja automobiileilla. Usein syntyy tappeluja. Tehdään murhia. Tuhlataan rahaa paljon. Perhelämä on onnetonta. Vaimo ja lapset kärsivät. Ja monet miehet, juotuaan liian väkeviä ja myrkyllisiä juomia, menettävät terveytensä.

Tällaista on elämä maassa, jossa on kieltolaki. Surulla katselee oikea isänmaanystävä kansan ja nuorison elämää. Mihin joutuu Suomen kansa? Hukkuuko se juoppouden, siveettömyyden ja lainrikkomisen takia?

Monet kuuromykät ovat ruvenneet noudattamaan kuulevain huonoa esimerkkiä. He ovat ruvenneet juomaan. Ennen sotaakin oli muutamia juomari-kuuromykyä. Eräissä kaupungeissa oli oikein pahoja k.m.-juoppoja, repaleisia, heikkoja, jotka väkijuomiin tuhlasivat viimeisenkin penninsä, ja jotka tuottivat häpeää koko kuuromykkä-piirille. Tuli sota-aika. Kapakat suljettiin. Väkijuomia ei myyty. Silloin nuo juoppo-kuuromykät paranivat ja tulivat taas ihmisiksi. He elivät raittiisti, tulivat terveennäköisiksi, saivat eheät vaatteet, tekivät hyödyllistä työtä, olivat puhtaat, säästivät rahaa, ostivat uusia vaatteita, huonekaluja, työkaluja ja taloustavaroita. He panivat rahaa pank-

kiin, maksoivat vanhoja velkojaan, kävivät säännöllisesti kuuromykkäin kokouksissa ja olivat onnelliset.

Nyt on aika taas muuttunut. Entiset juopot ovat ruvenneet taas juomaan ja ovat vieneet vielä nuoria, äsken koulusta päässeitä k.m. tovereita mukanaan. Kaupunkien kahviloissa näkee k.m. istumassa sekoittaen viinaa ja spriiitä kahviinsa. K.m. koteihin kokoontuu useat k.m. yhdessä juomaan. Joskus syntyy riitä ja tappelu. Kadulla näkee nuoren k.m. pojan kävelevän juopuneena. Viime kesänä Jyväskylän yleisessä k.m. kokouksessa tavattiin muutamia juopuneita k.m. Voisimme mainita monta ikävää tapausta kuuromykkäin juopottelemisesta. Ikävintä on se, että muuttamat nuoret pojat, jotka eivät ennen milloinkaan ole viinaa maistaneet, nyt ovat antaneet vietellä itseään siihen.

Valistusta on koitettu kuuromykille levittää kouluissa ja kouluajan jälkeen heidän yhdistyksissään, piiri- y. m. kokouksissaan. Ja valistusta pyytävät k. m. itsekin. Sitä varten haluavat he järjestää kokouksia, juhlia, iltamia, oppikurseja y. m. Mutta viime aikojen tapaukset tekevät mielen murheelliseksi. Ei näy valistus edistyvän. Hyvät tavat, raittius ja jalomielisyys eivät näytä pääsevän leviämään. Sen sijaan kasvaa inhottava juoppous ja rumat tavat.

Kuuromykät! Ajatelkaa tätä asiaa! Ruvetkaa vastustamaan juoppoutta. Ettekö ymmärrä, että juoppous vie onnettomuuteen? Katsokaa kuinka onnettomia ovat vanhat k.m. juopot! Ettekö ymmärrä, että juoppous on lainrikos? Nuoret, elkkää oppiko juomaan, elkkää antako vanhojen juoppokuuromykkien vietellä itseänne. Erotkaa heistä, pysykää kunniallisina ja raittiina!

Raittittien kuuromykkien pitää ruveta harrastamaan enemmän *toverikuria*. Juomarikuuromykkiä pitää neuvoa, nuhdella ja tukea raittiuteen. Ei saa sallia juopottelua toveripiirissä. Olkoon elämä kuuromykkäin keskuudessa raitis ja siivo, ettei kuuromykkäin maine tule häväistyksi!

Tervehdys Heimarista.

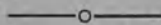
Heipä hei! No, mistäs se nyt tuollainen huuto kuuluu? Niin, koittakaas arvata mistä. Täältä Saimaan siintävien selkien takaa se kuuluu. Mis-

täpä sieltä? Heimarista tietysti. Helmari sijaitsee pienellä, alaspäin viettävällä niemekkeellä kauniin laivareitin varrella aurinkoisella paikalla Saimaan rannalla. Siinä se seisoo kuin satulinna, vihreiden muurien ympäröimänä. Vihreyttä, kukkia ja valoa saakin täällä silmä nähdä mielin määrin. Meitä on täällä vaan kaksi meikälaistä, nim. neiti Alma Litz, joka on kalastajan tytär sieltä kaukaa Etelämeren rannikolta ja allekirjoittanut. No, mistä ihmeestä se Almakin tänne tiensä löysi? Kysytyäni sitä kerran Almalta, hän vastasi: rakkaus kotiturpeeseen ja halu oppia sitä oikein viljelemään, sehän se minua tänne kannusti ja Kuuromykkäin lehti, tuo pieni, rakas äänenkannattajamme viittoi minulle tien, joten ei ollut vaikea osata tänne meren tuoltakaan puolen. Niin, me nyt olemme täällä ja emme ole hetkeäkään katuneet, että tänne tulimme. Päinvastoin kiitämme kaitsemusta, joka meidät tänne johti. Kokonaan väärä on se harhaluulo, että Heimarissa muka olisi liian raskaat työt ja muutenkin huonot olot, joka luulo kuulemani mukaan esti pari varakasta tyttöä tulemasta tänne. Vakuutan teille omasta kokemuksesta, ettei missään muualla ole niin paljon vapautta, eri oppiaineita ja monipuolista työskentelyä tarjottavana, kuin juuri Heimarissa. Täällä saamme kaikki päivät oleskella ukkona Jumalan vapaassa luonnossa, saamme hengittää mullan voimakasta tuoksua ja nauttia täysin siemauksin luonnon ihanuudesta. Kun ihminen pitemmän aikaa joutuu työskentelemään luonnon helmassa, niin oppii hän vähitellen ymmärtämään luontoa, nähdessään tuon kauneuden, mikä häntä ympäröi, ja silloin herää ja kehittyy ihmisessä rakkaus isänmaahan, halu tehdä työtä sen hyväksi ja oppia viljelemään sitä itselleen ja muille hyödykset. Tämä työala jos mikään, sopii juuri kuuromykille siksi, että se on niin kasvattavaa, terveellistä ja vahvistavaa työtä, ja siinä kun saa työskennellä vapaasti yksikseen, niin työ luistaa siten paremmin ja taitokin lisääntyy. — Kesä on täällä mennyt niin sukkelaan, ettei muista onko sitä oikeata ke-sää ollutkaan. Nyt on jo syksy käsissä ja kohta saamme ruveta kokoomaan maasta ylös, mitä ke-väällä olemme kylväneet. Sekös hauskaa työtä on! Tietysti on hauska nähdä kättensä töitä, miten ne on kantaneet hedelmiä. Olimme äskettäin Alman kanssa kurkkuja keräämässä. Miten innostuneita olimme, kun saimme miltei loppumatto-miin noukkia suuria lihavia kurkkuja. Silloin

siinä kurkkupenkkiä ääressä teimme sen lujan päätöksen, että ensi kesänä on meillä yhtä hyvä kurkku-, tomaatti-, kaali- ja sokerijuurikasmaat, kuin Heimarissa. Täällä saamme vielä oppia valmistamaan ruokia kaikista juurikasveista ja panemaan säilykkeitä talveksi. On hirveän jännittävää oppia, miten hedelmävoita valmistetaan ja miten karviaismarjoista tehdään rusinoita ja porkkanoista päärynöitä y. m. Tietopuolistakin opetusta olemme saaneet 3 kk. ajan. Sitä opettajatar rouva Fiina Koskinen Mikkelistä antoi meille useimmissa eri aineissa. Kärsivällisesti ja auliisti hän antoi neuvojaan ja koetti takoa paksuihin päihimme tyypet, fosforit, kalit ja kalkit y. m. lukemattomat, ihmeelliset ja salaperäiset aineet, joita kukat ja juurikasvit tarvitsevat ravinnokseen. Saimme vielä opetusta taloudenhoidossa, kananhoidossa ja vieläpä lastenhoidossakin annettiin meille niin perinpohjainen selostus, että kyllä sen huomaamme, että lastenhoito ja ruokkiminen on sentään monin verroin vaikeampaa osata kuin esim. pienten kananpoikain hoito. Sitten saimme vielä opetella sairashoidon alkeitakin, joten näissä 2 viimemainitussa olemmekin saaneet elämän tärkeimmät opetukset. — Täällä vallitsee aina hyvä, rattoisa toveruushenki. Opettajia on 2 ja yksi johtajatar ja kaikki ovat vielä nuoria, herttaisia ja aina valmiit neuvoillaan auttamaan, missä tarvitaan. No, nyt lopetan tämän sepustukseni siinä hyvässä toivossa, että ensi kesänä juoksee Heimarin leveitä, suoria ja kauniin kaarevia käytäviä pitkin monta iloista, reipasta ja opinhaluista kuuromykkäneitosta, jotka yhdessä kuulevien kanssa tahtovat toteuttaa Jumalan pyhää käskyä: Viljele ja hoida maatasi, jonka Jumala on sulle antanut. Tällä toivomuksella lopetan kirjeeni ja toivotan sekä omasta että toverini puolesta kaikille lukijoille hauskaa syksyä.

Heimarissa 9 p. syyskautta 1920.

Elsa Kämäräinen.

Muutama sana eläinten puolesta.

Varsinkin kesän aikaan joutuvat luontokappaleet kärsimään joko ihmisräkkäyksien tai luonnosta aiheutuneiden syiden tähden. Sentähden jokaisen ihmisen inhimillinen velvollisuus on *lieventää* jollakin tavoin eläinten kärsimyksiä. Kuitenkin ihmiskunta usein *enentää* niiden kärsimyksiä. Erit-

täinkin pikkulinnut y. m. joutuvat pahankuristen lasten, varsinkin poikasten uhriksi. Usein näkee kuinka poikaset heittävät kivillä ja hörnäilevät pikkulintuja, hävittävät linnunpesiä, repivät perhosilta, kärpäsilta tai muilta hyönteisiltä siipiä ja pistävät ne elävinä tikkuihin tai neuloihin, julmiin kuolinkamppailuihin. Ja kalatkin! Usein nämä jätetään elävinä kitumaan. Tämä on todella anteeksiantamatonta eläinräkkäystä, ihmispetomaisuutta! Eikä ainoastaan pienet eläimet, vaan kotieläimetkin. Kesäisin karja saa kokea janoa, kuumuutta ja hyönteisten puremista. Sama lehmä, joka talvella ei koskaan ole potkinut eikä kaatanut maitokiulua saattaa potkia sekä kaataa kiulun kesällä. Ja tämän lisäksi saa lehmä lyöntiä ihmiseltä. Miks'ei lyödä sitä tyttöä, joka säikähdyksestä jonkun suurhyönteisen pistoksesta pudottaa astian tahi kiljahtaa herättäen pieniä lapsia unesta tahi keskeyttää jonkun tärkeän tehtävän, kuten separaattorin vääntämisen tahi yli reunan kuohahattavan maidon tahi kahvin poisottamisen tulelta j. n. e. Vain herkkähermoinen ihminen säikähtää useinkin aivan viattomista syistä kuten mehiläisen ohitse lentämisestä, hilpeätuontoisen koiran lähentelemisestä, jotavastoin vahvahermoinen ei arkaile mitään. Samoin on eläintenkin laita. Nuori, arka hevonen yht'äkkiä laukkaa paarman pistoksesta niittokoneenkin edessä; vanhat ja tottuneet hevoset ja lehmät kestävät paremmin.

Kun joskus meillä on näännyttävän kuuma, saattamme molskahtaa raikkaaseen uimaveteen tahi sukeltaa vilpoiseen siimekseen y. m., keksimme monenlaisia mukavuuksia itsellemme. Entäs kotieläimet! Aavoilla pelloilla karja kärsii polttavaa auringon hellettä, metsissä, missä ei ole vettä, janoa. Tilasto todistaa kieltämättömästi, että maidon vähyyteen on syynä välinpitämättömyys karjanhoidossa. Jos metsässä ei ole vettä, niin laitettakoon lähelle metsää kaukalo tahi saavi, jossa pitäisi olla aina uutta vettä. Myöskin kanoilla pitäisi olla juoma-astia. Hyvin hoidettu kana munii ahkerammin. Jokaisen karjanomistajan olisi täytettävä nämä tehtävät sekä taloudelliselta että inhimilliseltä kannalta. — Lypettäessä olisi sutittava lemmiä lehtioksilla, kalastettaessa lyötävä kalan niskaan vankka isku eikä saisi koskaan jättää niitä puolikuolleiksi. Ja huono ampuja alkoon metsästelkö, sillä usein huonosti ammuttu lintu parka jää siipirikoksi, haavoittunut metsä-otus raajarikoksi tahi yleensä metsä-eläimet kärsivät julmia

tuskia pitkän ajan jälkeen kunnes kuolema vaputtaa ne kärsimyksistä. — Ihminen tekisi hyvän työn, jos laskisi perhoset, leppäkertut, mehiläiset ja pienet linnut ulos huoneista, sillä nämät sievät, ihmisiä ilahuttavat ja luontoa kaunistavat lentäväiset eksyvät usein ihmishuoneisiin. Niinpä viime kesänä pyrähti sievä lintunen kotiini usean keran — tahallaanko vai vahingossa, sitä en tiedä — ja kuinka sydämeni pamppailikaan riemusta, hellyydestä ja mielenliikutuksesta siitä, että se lintu lepäsi rauhallisesti kädessäni niin höyhenenkeveänä, lämpimänpehmoisena ja värähtelevänä. Laskin sen taas ulos vapauteen, elämään ja rakkautteen, sydämmessäni harras toivomus, että lintu pienoiseni, pikku uskalikkoni, muistaisi taas minua, Tyynelän yksinäistä asukasta, käynnillensä tahi lenteleisi ikkunani ohii. Ja niin se — eli oikeammin sanoen ne, sillä niitä oli monta, pysyttelivät uskollisina kotini lähetyksillä.

Lapsia on opetettava jättämään linnunpesät ja linnut rauhaan ja ankarasti moitittava pinten eläinten pahoinpitelemisestä. Jokainen kyllä tietää, että pikku lintu jättää pesän, johon ihmiskäsi on koskenut.

Se ihminen, joka harjoittaa näin hyviä töitä lieventäen ja ilahuttaen luontokappaleita, tuntee povessaan käsittämätöntä onnentuntemusta, jonka ainoastaan hyvä työ aiheuttaa. Ja tämän mukana hänen inhimilliset tunteensa joko heräävät tahi kehittyvät. Silloin tämä on itsekasvatusta. Usein seurustelu kiukkuisten ja raakaluontoisten ihmisten kanssa on paljon raskaampi kuin „pahasisuisten“ eläinten kanssa. Seurustelu eläinten kanssa kehittää ihmisessä oikeudenmukaisuutta ja hellyyttä, myöskin hän oppii suhtautumaan kärsivällisesti kaikkiin ihmis-suhteisiin. Ja tämän lisäksi Luoja palkitsee häntä antamalla rauhallisen oman tunnon, iloisen mielen ja tyytyväisyyden.

Laina Vainola.

Syksylle.

Taaskin saavut sinä Syksy, pimeine, pitkine iltoinesi ja kylmine hyisine halloinesi. Luontokin valmistautuu sinua vastaanottamaan, se pukeutuu harmaaseen surupukuun Miksi näin? Miksi ei se voi ottaa iloiten sinua vastaan? Siksi, että sinä rakastat surua ja hävitystä ympärilläsi. Sinä saa-

vut aivan odottamatta luonnon rauhalliseen valtakuntaan, missä kukat niin hentoina ja kauniina uinuvat ja missä jokainen ruohon korsi, puu ja pensas seisoo rehevänä, tuoksuvana ja elinvoimaisena. Kun nämät Luonnon ja metsolan pienet asukkaat kaikessa rauhassa nauttivat elämänsä lyhyestä onnesta, niin silloin tulet sinä, Syksy, ja surmaat armotta kaiken sen kauniin, minkä kesän lämpö on eloon herättänyt. Et edes kauneimmankaan kukkasen elämää säästä. Sinä suutelet hyisillä huulillasi kukan nuppua ja kukkainen, joka vielä äsken oli kaunis ja kukoistava, on nyt lakastunut ja kuoltut. Kukkasen elämä oli niin lyhyt, kirkas ja puhdas kuin aamukaste.

Niin, sinä saavut taaskin, Syksy. Kylmänä vihurina sinä kuljet ympäri maan ja levität kuolemaa ympärillesi. Harvoin sinua odotetaan, mutta sinä tulet kuitenkin yhtä varmasti, sinä surun ja hävityksen uskollinen seuraaja. Mahtavana ja majesteettillisena sinä saavut ja valloitat pian koko luonnon itsellesi. — Pidän sinusta Syksy ja ihailen sinua, sillä olen itsekkin syntynyt syksyn lapsena. Syksyä on koko elämäni ollut, harmaata ilotonta syksyä. Vain silloin tällöin kevättä ja auringon paistetta. Me sovimme niin hyvin toisillemme, Syksy ja minä ja siksi minä ihailen sinua, Syksy, ja jumaloin valoisia kuutamooitiasi. Miten salaperäisen tenhoava sinä oletkaan silloin! Kun kirkkaana kuutamoilta astelen metsäpolkua pitkin, jota ikivanhat hongat molemmin puolin varjostavat, niin mikä romanttinen näky aukeaa eteeni, kun kuu luo kalpean hopeanvärisen valonsa suoraan tielle ja puut muodostavat mustan muurin tien molemmille puolille, joten toisaalla on pimeää, ainoastaan tietä pitkin kulkee kapea valokuova. Silloin tunnen, kuin näkisin edessäni jotain yliluonnollista, tuntuu kuin olisin matkalla autuaitten maahan, tai johonkin toiseen maailmaan. Niin, sinä Syksy osaat välistä olla tyyni ja kauniskin, silloin, kun sinä tyynenä lepää. Vaan kun sinä myrskynä myllerrät ja käännät luonnon ylösalasin, niin silloin en pidä sinusta, sillä toivon, että olet aina yhtä tyyni, kirkas ja kaunis, kuin olet kuutamoiltoina.

Elsa K:nen.

Pettymyksiä.

Pettymyksiä täynnä on ihmiselämä. Monta kertaa olen minäkin saanut kokea kuinka elämäni johto ei ole omista käsissäni. Olen saanut nähdä monet asiat menevän aivan päinvastoin kuin olisi niiden pitänyt omasta mielestäni mennä. Olen kokenut pettymysten tuottamaa katkeruutta. Katkerilta ovat „suurimmat“ tuntuneet vielä kauvan jälkeensä, vaikka eivät ole olleetkaan niitä „suurimpia“ eikä sellaisia, jotka ihmistä katkeroitavat ja surettavat koko elinaikansa.

Mutta miksi me saamme sitten usein nähdä toteutuvan: „toisin se meni, toisin olin ajatellut?“ Niin miksi? Siinäpä kysymys, johon elämän eritiloissa ei niin vaan voi vastata.

Mutta on paras kun emme heti petyttyämme pyydä saada tietää miksi ja minkätähden juuri näin täytyi käydä. Jääköön meille lohdutukseksi Jumalan sana joka sanoo: „Minun ajatukseni ei ole teidän ajatuksenne, eikä minun tieni ole teidän tienne.“ . . . „Ja mitä minä teen, et sinä nyt tiedä, mutta tästedes saat sinä sen tietää.“

On turvallista ajatella: „en tosin ymmärrä minäkätähden täytyi käydä juuri toisella tavalla ja mielestäni mahdollisimman hullusti. Mutta Jumala sen tietää ja Hän olisi tämänkin aivan hyvin voinut kääntää hyvinpäin menemään, vaan tottahan se ei olisi ollut minulle hyödyksi koskapa kävi niin kuin kävi.“

Tällä tavalla on tapani lohdutella itseäni ja muitakin kun jokapäiväisessä elämässä aivan usein kohtaavat pikku harmit ja pettymykset nousee elämäntaivasta tummentamaan. Paras lääke kaikkia elämän vaikeuksia vastaan on *luja tuottamus Jumalan sanaan*. Sen turvissa voi käydä huoletta eteenpäin. Ja kerran vielä saamme tietää syyn elämämme kummalliseen monivaiheisuuteen. Mutta täydelleen sen silloin ymmärrämmekin. Se tapahtuu vasta taivaassa, Isän kodissa „Sinne Jumala meitä kaikkia kuuromykkiäkin arnessaan auttaakoon.“

Anna.

Rahainkeräys kuuromykkäinmiesten vanhainkodin hyväksi.

Jatk.

Karl Lindel, Nauvo 291:—; Väinö Laakso, Hämeenlinna 88:—; Ilmari Kivistö, kuuro, Alavus 85:—; Aino Manner, Ryttylä 104:—; Santeri Glumerus, Kangaslampi 48:—;

Edla Kaasinen, kuuro, Nurmee 80:—; J. K. Palomaa, opett. Turku 400:—; Juho Haapala, kuuro, Lieto 250:—; M. Leino, rouva, Turku 47:25; Kustaa Kaunismaa, Huittinen, 217:25; Kaisu Kaunismaa, Huittinen, 63:50; Selma Aronoja, kuuro, Lappfjärd 103:—; Väinö Lassila, kuuro, Toholampi 123:75; Kaarlo Markkula, Lavia 10:—; Mandi Peltola, Turku 150:—; Ida Salonen, Maaria 50:—; Anna Ruukki, Jämsä 35:75; Matti Lahti, Ilmajoki 5:—; L. Henriksson, Turku 171:30; Anna Vainio, Jyväskylä 50:—; Hilja Parviainen, Jyväskylä 100:—; Anna Lasander, Närpiö 116:—; Elli Lahtinen, kuuro, Uurainen (2 list.) 108:—; Artur Sjuls, kuuro, Lappfjärd 94:—; Elin Ojanieniemi, kuuro, Peräseinäjoki 31:—; Matti Koivuneva, Ilmajoki 252:50; Karl Åbb, kuuro, Lappfjärd 150:—; Matti Ylivarvi, Ilmajoki 109:—; Antti Väyrynen, Lieksa 80:—; Mimmi Hellman, Vihti 225:—; Aleksander Virtanen, Toijala 266:—; F. A. Forsell, Nauvo 260:—; Aarrette Rantanen, Padasjoki 105:50; Katri Salonen, Nurmijärvi 121:—; Kaarlo Heinonen, Uusikaupunki 113:10; Lovisa Metsäpelto, Vimpeli 35:—; Oskari Bergman, Siipoo 33:50; Erik Ruonanniemi, Kruunupy 66:50; Lahja Laitinen, Lieksa 97:25; Jooseppi Siekinen, Pihtipudas 30:—; Antti Väisänen, Iisalmi 25:—; Kalle Mankinen, Jääski 131:—; Armas Kaipainen, kuuro, Kotka (2 list.) 125:50; Ranghild Vainio, Helsinki 200:—; Hj. Arimaa, Rauma (2 list.) 1000:—; Joht. Alfred Trost, Yttermark 174:—; August Nordberg, Bergö 30:—; Lauri Vainola, kuuro, Hausjärvi (2 list.) 61:15; Emil Vastamäki, Rauma 200:—; J. Emil Luikko, Orivesi 42:—; Emil Granfors, kuuro, Kaskinen 420:—; Heta Anttila, kuuro, Kurikka 31:—; August Lassila, kuuro, Hämeenlinna 165:50; Amanda Torala, (2 list.) Koskenkorva 155:—; Suoma Sillanpää, kuuro, Rauma 310:—; Heikki Rantanen, kuuro, Turku 10:—; Elias Savisaari, kuuro, Turku 35:—; Emil Nordström, Kurikka 72:50; Heikki Syrjälä, Alavieska 55:90; Heikki Koskenkorva, Kuusamo 210:75; Elsa Peltola, Kaitjärvi 52:—; Ida Niskanen, kuuro, Turku 7:—; Hilma Levin, Helsinki 5:—; B. Myllymaa, Helsinki 5:—; W. Salovaara, Helsinki 10:—; Maria Koivisto, kuuro, (2 list.) Kurikka 257:—; Johanna Näppinen, kuuro, Kylmäkoski 250:—; Selma Puumala, Kaustinen 79:—; K. O. Mansström, rovasti Ikaalinen 75:—; Meeri Kahva, rouva, Honkajoki 50:—; Edvard Marjaha, kuuro, (4 list.) Helsinki 712:—; Ingrid Saxberg, kuuro, Helsinki 103:50; Oskar Wetzell, kuuro, Helsinki 15:—; A. U. Koivunen, kuuro, Helsinki 10:—; S. O. Vuokko, kuuro, Helsinki 10:—; Elin Luoto, kuuro, Helsinki, 152:50; Ida Blomqvist, kuuro, Helsinki 93:—; Hanna Tarvonen, kuuro, Helsinki, 229:—; Olga Aalto, kuuro, Helsinki 25:—; Heikki Vieno, kuuro, Turku 96:50; Aina Sundbäck, kuuro, Turku 173:—; Vilhelmiina Vanne, kuuro, Turku 101:20; E. M. Kaurinkoski, pastori, Nauvo 70:—; A. Friberg-Vapaavuori, kirkkoh. Lemu 10:—; Ida Kyrösmäki, Tampere 23:50; Fanny Marjaniemi, Hailuoto 81:70; Anna Gollan, Parikkala 95:—; Urho Keränen, kuuro, Temmes 25:—; Elina Latvala, kuuro, Lappajärvi 35:—; Heikki Kalliokoski, Lapua 77:—; Lauri Lehtinen, Sysmä 7:—; Kustaa Viitala, Kuortane 100:—; Sigurd Månsson, Helsinki 66:—; Juho Kolari, kuuro, Saarijärvi 53:—; Vilho A. Kana, kuuro, Hyvinkää 65:—; A. Latvakisko, Kurikka 78:—; Olga Törmi, kuuro, Kilpua 61:—; Naemi Niska, Nivala 52:50; V. Nurmo, Helsinki 20:—; Maria Savunen, kuuro, Ilmajoki 5:10; Heikki Rajakorpi, Kouran pys. 67:50; Maria Salmi, kuuro, Lokalahti 82:—; Ida Domander, kuuro, Turku 10:—; J. O. Jakobsson, kuuro, Turku 91:—; Salli Halin, kuuro, Turku 128:50; Aino Kantola, Kuusankoski 88:75; Pekka Porkka, Viipuri 108:—; Olga Jussila, Kintaus 78:50; Heikki Kotala, Lapua 50:—; Joonas Reivinen, Korpilahti 157:—; Iisakki Hakala, kuuro, Ylistaro 93:—; Lahja Kuukkanen, Jyväskylä 44:25; I. Kurjatkin, Hämeenlinna 87:—; K. A. Nyman, pastori, Waasa 75:—; Maria Laaksonen, kuuro, Waasa 181:50; J. G. Rosendahl, kirkkoh., Halikko 69:—; Hilda Niemistö, kuuro, Orismala 5:—; O. Saarivirta, rovasti,

Kokemäki 50: —; Eeva Myllylä, kuuro, Hämeenlinna 6: 20; Herman Mäkinen, Haapamäki 84: —; Hilma Takinen, Pudasjärvi 20: —; Rudolf Elovaara, Helsinki 60: —; Vihtori Katajisto, Kankaanpää 73: —; Juho Alahautala, Sievi 21: —; Eemil Suuripää, Kuovesi 245: —; Hannes Ylen, kuuro, Hämeenlinna 106: —; Miina Jämsen Suolahti 15: —; Fanny Pahlman, neiti, Turku 450: —.

Kuorum. Auttajayhdistys.

Turun piiritoimikunta.

Tietoja kotimaasta.

Tietoja kuuromykistä. *Eufemia Pekkala* ilmoittaa olevansa karjakkona Rovaniemellä Yliojan talossa, jossa hänellä on hyvä paikka. Hän toivoo karjakon apulaiseksi saavansa toisen k.m. tytön, joka olisi käynyt puhekoulun sekä Nikkarilan talouskoulun läpi. Pyytää tovereita kirjoittamaan hänelle. Osoite: *Rovaniemi, Ylioja*. — *Vilho Prättälä* Kiuruvedeltä ilmoittaa ottaneensa uuden sukunimen: *Toivola*. — *Iida Rämö* on vanhempainsa luona *Muolan Suursaaren* sahalla. Tervehtii. — *Markus Ahvenjärvi* Ala-Torniossa ilmoittaa olleensa rautatietöissä Haaparanta—Tornion yhdysradalla, nykyään on hän Torniossa kaupungin töissä. Tervehtii tuttaviaan. — Työmies *Hjalmar Arponen* perheineen on muuttanut Viipurista Lappeenrantaan ja on työssä selluloosatehtaassa. Samoin *Iida Uronen* Viipurista on saanut paikan samassa selluloosatehtaassa. Osoitteensa *Lappeenranta, Kaukaa*. — Tampereen käsityö- ja taideteollisuuskoulussa suorittivat oppikurssin viime talvena m. m. kuuromykät *Katri Iso-Ettala* Kodisjoelta ja *Toivo Helminen* Jyväskylästä.

Tuomittu kuuromykkä. Iltin pitäjän välikäräjillä syysk. 1 p:nä tuomittiin k.m. Jalmari Harju 1 v. 6 kk. vankeuteen pahoinpitelystä kuolemaan seurauksella. Harju löi puukolla kuoliaaksi viime talvena erään kuulevan pojan.

Mereen heittäytyi Vaasassa Vetokannaksen sillalta t. k. 1 p:nä eräs puuseppä itsemurhan aikeissa. Hänen vaimonsa hyppäsi perään ja sai poloisesta kiinni, sekä erään vaimon ja sotamiehen avulla veti kuivalle maalle. Mies, jota on mielenvikaisuus alkanut vaivata, on kuuromykkä ja on yhäkin itsemurhan aikeissa. Myöhemmin on hän ollut samanlaisilla matkoilla, mutta saatiin estetyksi. — E.P:maa.

Puukotus Äänekoskella. Elokuun 23 p:nä vasten yöllä löi työm. Toivo Parkkonen Äänekosken kirkonkylässä kuuromykkää työmiestä Jalmari Piilosta puukolla kylkeen ja vataaan niin, että suolet tulivat ulos. Miehet olivat aikaisemmin juopotelleet yhdessä ja olivat sitten jotenkin ri-

taantuneet mainitulla seurauksella. Puukotetulle antoi ensi avun Äänekosken vt. kunnanlääkäri ja tuotiin hänet sitten Jyväskylän sairashuoneeseen. Hengenvaaraa ei liene. — Puukottaja on pidätetty ja poliisikuulustelu asiassa toimitettu. Parkkosta tullaan puukotuksesta syyttämään välikäräjillä syyskuussa.

50 vuotta täytti viime heinäkuun 28 p:nä kuuromykkä-palvelijatar, neiti Vilhelmiina Kyllönen kesäasunnossa Karunassa lähellä Turku. Hän on käynyt viittomakoulun Porvoossa ja palvelut vähän aikaa Porvoossa ja sitten muutti Turkuun johtajatar neiti Emma Lundellin sisaren, opettajatar neiti Selma Lundellin luo palvelukseen, jossa hän pysyi uskollisesti tähän asti yli 22 vuotta ja vieläkin edelleen. Joka joulua ja kesä johtajatar neiti Emma Lundell asuu sisarensa kanssa yhdessä ja he ovat hyvin tyytyväisiä palvelijattarensa neiti V. Kyllöseen, joka rehellisyydellä ja taitavuudella hoitaa taloutta täsmällisesti. Lundellin neideillä on täydellinen luottamus häneen. Neiti Kyllönen on käynyt säännöllisesti Turun Kuuromykkäin yhdistyksessä seurustelemassa tovereitten kanssa ja ommellut paljon ahkerasti k.m. yhdistyksen myyjäisiä varten. Kuuromykät ovat kiitollisuuden velassa hänelle siitä ahkerasta työstänsä Turun k.m. yhdistyksen hyväksi. Neiti Kyllönen on m. m. ommellut Turun Kuuromykkäin Raittiusyhdistykselle komean lipun.

Päivän merkityksen johdosta Turun kuuromykät lähettivät kahden kuuromykän lähetystönä Karunaan neiti Kyllösen luo esiintuomaan onnittelut ja antoivat hänelle muistoksi hopearuokalusikan koteloineen ja kukkineen.

Juna ajanut kuuromykkänaisen päälle. Elokuun 3 p:nä, tiistaiamuna, kun tavarajuna lähti Alavuuden asemalta eteläänpäin, käveli Alavuuden sahan kohdalla noin 38-vuotias kuuromykkä, talollisen tytär, neiti Maria Viinikka. Veturista kyllä huomattiin vaara, mutta ei veturia voitu ajoissa saada pysähtymään, kun kulki mäkeä alas jokisillalle päin. Veturia kyllä huudattiin voimakkaasti, mutta kuuromykkä ei luonnollisesti sitä varoitusta kuullut, ennenkuin juna jyrisi ihan ääressä. Silloin hän hyppäsi sivulle, mutta jalka jäi pyörän alle, katketen nilkasta ja kovasta täräyksestä loukkaantui pää pahasti. Pian sentään saatiin loukkaantunut taloihin ja vietiin samalla junalla Ähtärin kunnan sairaalaan ja sieltä iltajunassa lääninsairaalaan Vanhaan Vaasaan.

Ennen on monesti varoitettu, ettei saa kulkea radalla. Kuuromykät, älkää kävelkö rautatiellä!

Kuuromykkäin kokous pidettiin Alavuudella Naaralan talossa elokuun 8 p:nä. Kokoukseen saapui noin 25 kuuromykkää, joista tunnettu ”iki-liikkuja” Helsingistä ja E. Savisaari Turusta. Kun maanviljelijä Matti Savisaari oli pitänyt tervehdys-

puheen, piti herra Eino Karilas useita esitelmiä ja kauniita kertomuksia. E. Savisaari piti puheen äitienpäivänviettämisjärkeydestä ja äitien suuresta rakkaudesta lapsiinsa. Ohjelmassa oli vielä hra E. Karilaan johtaessa keskustelua maanviljelyksestä ynnä muista kysymyksistä. Kun keskusteltiin k.m. yhdistyksen perustamisesta Alavuudelle, valittiin toimikuntaan emäntä A. Naarala, neiti M. Rajala, maanviljelijä M. Savisaari ja hra V. Laikola hoitamaan ravintola-asioita ynnä muita asioita, kunnes vatedes perustetaan „virallinen“ k.m. yhdistys Alavuudelle. Kokous kului hauskasti ja vaihtelevasti ja illalla hajaannuttiin kotiinsa muistellen hauskoja kokouksen menoja.

Iisalmen kuuromykillä oli kokous Halosen talossa viime elokuun 15 p:nä klo 11. Siinä valittiin johtokunnan puheenjohtaja, rahastonhoitaja, sihteeri, toimikunta ja taloudenhoitaja. Johtokunnan puheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi valittiin uudelleen Mimmi Halonen, sihteeriksi Otto Heiskanen, tilintarkastajiksi Johan Halonen ja Pauliina Säisä, toimikuntaan Otto Heiskanen, Heta Kauppinen, Matti Kauppinen, Pauliina Säisä ja Ahti Ahonen sekä taloudenhoitajaksi rouva A. Salovaara.

Päätettiin pitää kävelyretki Molerusniemelle. Sateisten ilmojen takia se peruutettiin ja sen sijaan menimme Itikkaan „ohjelmalliseen“ illanviettoon. Siellä otti myös osaa kuulevia ilta-miimme, josta kertyi voitto 122 mk, josta menoja 80 mk.

Kuolleita. Viime toukokuun 22 p:nä kuoli kotonaan Kortesejärvellä k.m. torpparin tytär *Lempi Maria Hautamäki* 27 vuoden vanhana. Hautamäki sairasti pitkällistä keuhkotautia ja kuoli sitten verensyöksyyn. Vainaja oli käynyt Jyväskylän k.m. viittomakoulun, josta pääsi pois 5 vuotta sitten.

Vainaja haudattiin Kortesejärven hautausmaahan toukok. 30 p.

Kesäk. 10 p:nä kuoli kodissaan Isossakyrössä kuuromykkä *Hilda Niemistö* 37 vuoden vanhana.

Muistolahja. Turun Kuuromyökkäin Yhdistyksen lausuntokilpailun osanottajat antoivat viime toukokuussa lausuntokilpailujen jälkeen kristallimaljan kukkineen neiti Helga Achrenille kiitollisu-

suuden osoitteeksi siitä, että neiti Achren on väsymättömyydellä johtanut lausuntoharjoitusta pitkän ajan.

Kiitos.

Täten pyydän lausua sydämelliset kiitokseni Turun kuuromykkäille siitä, että he muistivat minua kauniilla lahjalla ja kukilla 50 vuotis syntymäpäiväni johdosta.

Turussa 28 p:nä elok. 1920.

Miina Kyllönen.

Vihityt:

**HILDA MATTILA
JUHO LEHTONEN**

Lahti 28. 8. 1920.

Kihloissa:

**JUHO HAAPALIO
IIDA PAAVALINTYTÄR**

Punkalaitio 21. 8. 1920.

Turku.

Viipuri.

Vaatetusliikettä

Fredrikinkatu 22

S U O S I T E L L A A N

Löytyy valmiita miesten pukuja ja palttoita, naisten kappoja y. m., y. m. useampaa eri lajia. Tilauksia myös otetaan ja maaseudulle lähetetään

J O S E F S E I D L E R